

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 1CoE/201/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6114207609
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 11. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Drahomíra Mikulajová
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2014:6114207609.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici, ako súd odvolací, v exekučnej veci oprávneného: PRO CIVITAS s.r.o., so sídlom Vajnorská 100/A, Bratislava, IČO: 45 869 464, právne zast. verita, s.r.o., advokátska kancelária, so sídlom Karpatská 18, Bratislava, IČO: 35 940 875, proti povinnému: Y. Z., nar. XX.XX.XXXX, bytom I. Z. XXX/XX, F. F., vedenej súdnym exekútorom JUDr. Eleonórou Noskovou, Exekútorský úrad Banská Bystrica, Robotnícka 4, o vymoženie 1.490,72 Eur s prísl., o odvolaní oprávneného proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica č. k. 4Er/1161/2014-11 zo dňa 14.05.2014, takto

rozhodol:

Uznesenie okresného súdu **p o t v r d z u j e**.

o d ô v o d n e n i e :

Odvolaním napadnutým uznesením okresný súd podľa § 44 ods. 2 zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) zamietol žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie.

Rozhodol tak po preskúmaní žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, návrhu na vykonanie exekúcie a exekučného titulu, ktorým bol rozhodcovský rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu zriadeného pri spoločnosti ROZHODCOVSKÁ, ARBITRÁŽNA A MEDIAČNÁ, a.s., so sídlom Trnavská cesta 7, 831 04 Bratislava, IČO: 35 862 882 (ďalej len „rozhodcovský súd“) zo dňa 20.06.2013, sp. zn. IE-C/0112/0127. Exekučný súd mal za preukázané, že právny predchodca oprávneného (Poštová banka, a.s.) a povinný uzavreli dňa 30.05.2008 zmluvu o úvere, ktorej neoddeliteľnou súčasťou boli aj Obchodné podmienky pre úver [verzia 1/2008], v zmysle ktorých sa v čl. 11.2 zmluvné strany dohodli, že akékoľvek spory, ktoré vzniknú zo ZoÚ, budú riešené dohodou. V prípade nedosiahnutia dohody sa uplatní na riešenie sporov rozhodcovská doložka uvedená vo VOP, na základe ktorej dochádza k mimosúdному riešeniu týchto sporov. Podľa článku 10.2.2 Všeobecných obchodných podmienok sa zmluvné strany dohodli na rozhodcovskej doložke týkajúcej sa riešenia všetkých sporov, ktoré medzi nimi vzniknú z právnych vzťahov vzniknutých pri poskytovaní Služieb, Bankových produktov a/alebo vykonávaní Bankových obchodov, vrátane sporov o platnosť, výklad a zánik príslušnej Zmluvy, a to v nasledovnom znení: a) pokiaľ bude v príslušnom spore žalobcom Banka, predloží tento spor na prerokovanie a rozhodnutie Rozhodcovskému súdu, a to podľa jeho Štatútu a Rokovacieho poriadku, ktoré sú platné a účinné v čase začatia rozhodcovského konania; b) pokiaľ bude v príslušnom spore žalobcom Klient, je oprávnený predložiť tento spor na prerokovanie a rozhodnutie Rozhodcovskému súdu, a to podľa jeho Štatútu a Rokovacieho poriadku, ktoré sú platné a účinné v čase začatia rozhodcovského konania alebo všeobecnému súdu. Podľa článku 10.2.3 Všeobecných obchodných podmienok ak Klient najneskôr pri uzavretí Bankového obchodu a/alebo Zmluvy nedoručí banke písomné oznámenie, že s rozhodcovskou doložkou nesúhlasí, má sa za to, že ju prijal. Z odôvodnenia napadnutého rozhodnutia vyplýva, že exekučný súd považoval zmluvu o úvere za spotrebiteľskú zmluvu, nakoľko zmluvnými stranami sú dodávateľ, spoločnosť Poštová banka, a.s., ktorej predmet činnosti je aj poskytovanie úverov, teda koná v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti a spotrebiteľom je subjekt, ktorý pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej

činnosti. Exekučný súd mal za preukázané, že povinný má v danom vzťahu vzniknutého z uzavretej zmluvy o úvere postavenie spotrebiteľa. Návrh spotrebiteľskej zmluvy, Zmluvy o úvere, je aj v danom prípade pripravený na predtlačenom tlačive, do ktorého sa len vpisujú požadované údaje. Súčasťou spotrebiteľskej zmluvy sú aj Obchodné podmienky pre úver a Všeobecné obchodné podmienky, ktoré obsahujú veľké množstvo textu písaného miniatúrnym písmom, v dôsledku ktorej skutočnosti spotrebiteľ nemá v čase uzatvárania zmluvy reálnu možnosť sa s nimi oboznámiť, a teda žiadnym spôsobom zmeniť obsah predtlačenej zmluvných podmienok, ktoré tvoria neoddeliteľnú súčasť uzatvorenej spotrebiteľskej zmluvy o úvere. Spotrebiteľ nemá možnosť žiadnym spôsobom zmeniť obsah zmluvných dojednaní, nemôže vyjednávať, jedinou jeho alternatívou je prijatie, respektíve odmietnutie návrhu ako celku. Oprávnený ničím nepreukázal individuálny charakter dojednania o rozhodcovskej doložke. Rozhodcovská zmluva uzavretá so spotrebiteľom, ak má byť právom akceptovateľná ako prejav zmluvnej autonómie, musí byť výsledkom slobodnej vôle oboch zmluvných strán. Základnou zásadou spotrebiteľských zmlúv je, že nesmú obsahovať neprijateľnú podmienku, t. j. ustanovenie, ktoré spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa, a to pod sankciou absolútnej neplatnosti takejto podmienky. Praktickým dôsledkom ustanovenia o rozhodcovskej doložke tak, ako je formulovaná v danom prípade, je, že spotrebiteľovi je fakticky odopretá možnosť brániť svoje práva pred všeobecným súdom v prípade, ak oprávnený podá žalobu na rozhodcovský súd. Znenie rozhodcovskej doložky neodporuje síce doslovnému zneniu zákonného ustanovenia, avšak svojimi dôsledkami sleduje ten cieľ, aby predmetné ustanovenie dodržané nebolo, teda zákon obchádza (in fraudem legis). K bodu 10.2.3 Všeobecných obchodných podmienok, kde je obsiahnutá možnosť spotrebiteľa od rozhodcovskej doložky odstúpiť (resp. vyjadriť, že s ňou "nesúhlasí"), exekučný súd uviedol, že od zmluvy (v tomto prípade rozhodcovskej doložky) je možné odstúpiť iba v prípade, že je platná. Od absolútne neplatnej zmluvy sa odstúpiť nedá. Keďže právomoc rozhodcovského súdu na rozhodnutie v predmetnej veci je založená na absolútne neplatnom právnom úkone, neprijateľne dojednanej rozhodcovskej doložke, exekučný súd po preskúmaní exekučného titulu dospel k záveru, že ide o exekučný titul, ktorý vydal orgán na to nepríslušný, na podklade ktorého nie je možné exekúciu vykonať.

Proti uzneseniu okresného súdu podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie oprávnený, v ktorom žiadal napadnuté uznesenie v celom rozsahu zmeniť a žiadosti súdneho exekútora vyhovieť, alternatívne napadnuté uznesenie v celom rozsahu zrušiť a vec vrátiť súdu prvého stupňa na ďalšie konanie. Odvolateľ namietal, že podľa ustanovení § 44 ods. 2, prvá a druhá veta Exekučného poriadku je súd oprávnený skúmať a vykonať ako dôkazy výlučne žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, návrh na vykonanie exekúcie a exekučný titul. Exekučný súd nemá podľa jeho názoru zákonné oprávnenie skúmať a hodnotiť iné listiny, napr. zmluvu o úvere, ktorá obsahuje rozhodcovskú doložku. Ak exekučným titulom je rozhodcovský rozsudok, súd príslušný na výkon rozhodnutia alebo na exekúciu nie je vecne príslušný vo veci konať či už ako súd vyššej inštancie, kasačný súd alebo súd konajúci o opravnom prostriedku, ale práve a len ako tzv. exekučný súd. Exekučný súd je oprávnený skúmať rozhodcovský rozsudok ako exekučný titul len v zákonom určených medziach. Nemôže vec prejednávať znova, nanovo skúmať skutkový stav, vykonávať dôkazy a tie následne právne hodnotiť - navyše bez účasti oprávneného. O platnosti rozhodcovskej doložky rozhoduje rozhodcovský súd, a preto prekážka rozsúdenej veci bráni tomu, aby bola opätovne posúdená. Oprávnený ako právny nástupca Poštovej banky, a.s. bol povinný postupovať v súlade s ustanoveniami rozhodcovského zákona. Zdôraznil a dal do pozornosti, že v zmysle ustanovenia II. časti bodu 10 Všeobecných obchodných podmienok, Poštová banka, a.s. postupovala v súlade s § 93 b) zákona o bankách, ktorý jej ukladal povinnosť ponúknuť klientovi návrh rozhodcovskej doložky, s tým, že v predmetnom bode je klientovi daná možnosť neprijať túto zákonom stanovenú ponuku. Mal za to, že exekučný súd v rozpore so zákonom posudzoval uzavretú rozhodcovskú doložku podľa ustanovení § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka. Zdôraznil, že Občiansky zákonník v čase uzavretia predmetnej zmluvy o úvere taxatívny spôsobom vymedzoval, na ktoré zmluvné typy sa piata hlava vzťahuje. Zmluva o úvere, ktorá je absolútnym obchodom, medzi nimi nebola. Namietal tiež nesprávnu aplikáciu § 53 ods. 4 OZ a porušenie § 153 ods. 1 O.s.p., ako aj absenciu akýchkoľvek dôkazov pre právne závery v rozhodnutí uvedené a pre rozhodnutie vo veci. Podľa jeho názoru oprávnený nemal možnosť vyjadriť sa k vykonávaným dôkazom a k nanovo vytvorenému skutkovému stavu. Exekučný súd tak uprel oprávnenému právo byť účastným na takomto zisťovaní skutkového stavu, čím zasiahol do jeho práva podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy SR. Ďalej namietal aplikáciu sekundárneho práva Európskej únie v horizontálnych vzťahoch a judikatúru Európskeho dvora a tiež porušenie právnej istoty a legitímnych očakávaní, nakoľko exekučné súdy v skutkovo a právne

obdobných troch veciach poverenie vydávajú aj zamietajú. Bol toho názoru, že postupom exekučného súdu bol porušený princíp rovnosti účastníkov konania, keďže bez toho, aby povinný urobil akýkoľvek úkon, ho ten nezákonne zvýhodňuje len na základe jeho postavenia. Exekučný súd tak nahrádza pasivitu povinného a to svojím konaním a vôľou, bez toho, aby povinný urobil akýkoľvek úkon. Uzavrel, že exekučný súd mu svojím postupom znemožnil uplatniť svoje právo priznané exekučným titulom.

Povinný ani súdny exekútor sa k odvolaniu nevyjadrili.

Rozhodnutie okresného súdu bolo vydané vyšším súdnym úradníkom. Zákonný sudca okresného súdu vec predložil na rozhodnutie odvolaciemu súdu, nakoľko odvolaniu nemienil vyhovieť (§ 374 ods. 4 zákona č. 99/1963 Zb.- Občiansky súdny poriadok, ďalej len „O.s.p.“).

Krajský súd v Banskej Bystrici, ako súd odvolací, preskúmal vec v rozsahu danom ustanovením § 212 ods. 1 O.s.p., bez nariadenia pojednávania podľa ustanovenia § 214 ods. 2 O.s.p. a uznesenie okresného súdu podľa ustanovenia § 219 O.s.p. potvrdil.

Po preskúmaní veci odvolací súd zistil, že súdnemu exekútorovi bol dňa 27.03.2014 doručený návrh oprávneného na vykonanie exekúcie. Súdny exekútor požiadal o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie na podklade rozhodcovského rozsudku Stáleho rozhodcovského súdu zriadeného pri spoločnosti ROZHODCOVSKÁ, ARBITRÁŽNA A MEDIAČNÁ, a.s., zo dňa 20.06.2013 sp. zn. IE-C/0112/0127, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 26.08.2013 a vykonateľnosť dňa 30.08.2013. Zmluva o úvere medzi právny predchodcom oprávneného a povinným bola uzatvorená dňa 30.05.2008.

Podľa § 44 ods. 2 Exekučného poriadku, súd preskúma žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, návrh na vykonanie exekúcie a exekučný titul; ak ide o exekučné konanie vykonávané na podklade rozhodnutia vykonateľného podľa § 26 zákona č. 231/1999 Z.z. o štátnej pomoci v znení neskorších predpisov, exekučný titul sa nepreskúma. Ak súd nezistí rozpor žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie alebo návrhu na vykonanie exekúcie alebo exekučného titulu so zákonom, do 15 dní od doručenia žiadosti písomne poverí exekútora, aby vykonal exekúciu, táto lehota neplatí, ak ide o exekučný titul podľa § 41 ods. 2 písm. c) a d). Ak súd zistí rozpor žiadosti alebo návrhu alebo exekučného titulu so zákonom, žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie uznesením zamietne. Proti tomuto uzneseniu je prípustné odvolanie.

Podľa § 52 ods. 1, 2, 3, 4 Občianskeho zákonníka (platného ku dňu uzavretia úverovej zmluvy); spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. (1) Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. (2) Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. (3) Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti. (4)

Podľa § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka; neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

Podľa § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka; zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie.

Podľa čl. 3 ods. 1 Smernice R 93/13 EHS z 05.04.1993; zmluvná podmienka, ktorá nebola individuálne dohodnutá sa považuje za nekalú, ak napriek požiadavke dôvery spôsobí značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach strán vzniknutých na základe zmluvy, ku škode spotrebiteľa.

Z Exekučného poriadku vyplýva, že v každom štádiu je súd povinný zaoberať sa tým, či nie je prekážka, pre ktorú by exekúcia prebiehať nemala, pretože opak by mohol byť v rozpore s platným právom. Ak súčasťou exekučného titulu predstavovaného rozhodcovským rozsudkom je aj zmluva na základe ktorej bol vydaný rozhodcovský rozsudok, nemôže byť žiadnej pochybnosti o tom, že skúmaniu súladnosti so zákonom podlieha aj takáto zmluva. Z povahy zmluvných strán, predmetu podnikateľskej činnosti veriteľa (predchodcu oprávneného) z obsahu zmluvy je zrejmé, že ide o zmluvu spotrebiteľskú, o plnení z ktorej rozhodol rozhodcovský súd, ktorý konal na základe rozhodcovskej doložky a vydal rozhodcovský rozsudok. Podľa odvolacieho súdu rozhodcovská doložka spôsobuje hrubý nepomer v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa (§ 53 OZ). Rozhodcovská doložka je zmluvnou podmienkou, u ktorej je význam posudzovania kritérií, či sa jedná o neprijateľnú podmienku zvýraznený tým, že na jej základe sa deleguje právomoc prejednať spor súkromnou osobou. Spotrebiteľ sa vzdáva ústavného práva na prejednanie jeho veci pred štátnym súdom. Preto je dôležité, aby nad všetky pochybnosti bolo preukázané, že spotrebiteľ skutočne chcel a uzavrel rozhodcovskú doložku, v zmysle ktorej došlo k delegovaniu právomoci na prejednanie sporu súkromnou osobou. Vzhľadom na obsah rozhodcovskej doložky, ktorý bol vopred pripravený dodávateľom len ťažko možno predpokladať, že spotrebiteľ si bol vedomý všetkých dôsledkov, ktoré so sebou dojednanie rozhodcovskej doložky nesie. Rozhodcovskú doložku si spotrebiteľ osobitne nevyjednal a nemal na výber vzhľadom na jej splnenie s ostatnými štandardnými podmienkami. V tejto súvislosti odvolací súd poukazuje aj na uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp.zn. 3Cdo 146/2011 zo dňa 13.10.2011 v zmysle ktorého, ak v určitej veci nedošlo k uzavretiu rozhodcovskej zmluvy, nemohol spor prejednať rozhodcovský súd a v takom prípade ani nemohol vydať rozhodcovský rozsudok; keby exekučný súd akceptoval vykonateľnosť rozhodnutia vydaného orgánom bez právomoci- išlo by o akceptáciu rozhodnutia nevykonateľného, majúceho účinky paaktu.

V predmetnej veci exekučný súd zamietol, žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na základe nespôsobilého exekučného titulu. Rozhodcovský rozsudok v danej veci, ktorý bol vydaný v rozhodcovskom konaní na základe rozhodcovskej doložky, ktorá bola posúdená ako neplatná zmluvná podmienka, pretože bola v hrubom nepomere v neprospech spotrebiteľa ako slabšej zmluvnej strany v právnom vzťahu zo štandardnej spotrebiteľskej zmluvy, sa potom nemohol stať vykonateľný (vykazuje znaky nulitného právneho aktu v dôsledku nedostatku právomoci rozhodujúceho orgánu), a preto nemohol byť spôsobilým exekučným titulom. Skúmaniu prijateľnosť rozhodcovskej doložky na základe ktorej vznikol exekučný titul, predchádza skúmaniu priznaného plnenia rozhodcovským rozsudkom, nakoľko rozhodcovský rozsudok vzniknutý na základe neprijateľnej rozhodcovskej doložky je nulitný.

Podľa ustanovenia § 93b ods.1 zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách (v znení účinnom ku dňu uzatvorenia zmluvy o úvere), banky a pobočky zahraničných bánk sú povinné ponúknuť svojim klientom neodvolateľný návrh na uzavretie rozhodcovskej zmluvy o tom, že ich prípadné vzájomné spory z obchodov [§ 5 písm. i)] budú rozhodnuté v rozhodcovskom konaní stálym rozhodcovským súdom zriadeným podľa osobitného zákona. § 93b ods.1 zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách nemožno vykladať ako samovoľné, automatické vylúčenie možnosti prejednania prípadného sporu účastníkov všeobecným súdom. Dané ustanovenie nepopiera vo všeobecnosti alternatívnu možnosť riešenia sporov všeobecným súdom, o čom svedčí aj dikcia ods. 2 cit. ustanovenia, v zmysle ktorého, ak klient neprijme návrh rozhodcovskej zmluvy predložený podľa odseku 1, tak prípadné spory z obchodu s takýmto klientom sa riešia postupom podľa osobitných predpisov (pol. 88l- odkazuje na O.s.p.).

Podľa § 43a ods. 1 OZ, prejav vôle smerujúci k uzavretiu zmluvy, ktorý je určený jednej alebo viacerým určitým osobám, je návrhom na uzavretie zmluvy (ďalej len "návrh"), ak je dostatočne určitý a vyplýva z neho vôľa navrhovateľa, aby bol viazaný v prípade jeho prijatia.

Podľa § 44 ods. 1 OZ, zmluva je uzavretá okamihom, keď prijatie návrhu na uzavretie zmluvy nadobúda účinnosť. Mlčanie alebo nečinnosť samy o sebe neznamenajú prijatie návrhu.

V zmysle § 43a OZ má z návrhu na uzavretie rozhodcovskej zmluvy vyplývať vôľa navrhovateľa - banky, aby bola v prípade prijatia návrhu na uzavretie rozhodcovskej zmluvy spotrebiteľom takýmto

návrhom viazaná a podrobila sa rozhodcovskému konaniu. Podľa § 44 ods. 1 OZ mlčanie alebo nečinnosť spotrebiteľa samy o sebe neznamenajú prijatie návrhu banky na uzavretie rozhodcovskej zmluvy. Rozhodcovská doložka bola súčasťou formulárovej zmluvy, pričom bola uvedená v obchodných podmienkach zmluvy v bode 11.2, ktoré odkazovali na rozhodcovskú doložku vo VOP podmienkach zmluvy, a aj keď klientovi bola daná možnosť odstúpiť nemožno túto rozhodcovskú doložku v rámci ochrany spotrebiteľa brať ako prijateľnú, pretože nebola spotrebiteľom osobitne vyjednaná a bola súčasťou formulárovej zmluvy, ktorú mohol spotrebiteľ prehliadnuť. Uvedené dôvody spôsobujú pochybnosti o možnosti neprijat' rozhodcovskú doložku, pričom súd prihliadol v danej veci na § 54 ods. 2 OZ platného v čase uzatvorenia zmluvy (v pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší).

Na námietku porušenia právnej istoty a legitímnych očakávaní, keď exekučné súdy voči skutkovo a právne obdobných veciach v troch veciach poverenie vydávajú aj zamietajú odvolací súd uvádza, že nie je viazaný právnym názorom iných senátov, resp. s inými názormi krajských súdov. Súdy každé prípady z dôvodu rôznych skutočností posudzujú jednotlivo, preto odvolací súd aj túto námietku odvolateľa vyhodnotil ako nedôvodnú.

Je nepochybne v záujme spravodlivého usporiadania vzťahov naplnenie cieľa vylúčiť zo života spotrebiteľov nekalé podmienky v spotrebiteľských vzťahoch v záujme vyššej kvality života ľudí, preto posúdenie rozhodcovskej doložky ako neprijateľnej, je vecne správne, spravodlivé a v súlade s právom. V danej veci rozhodcovský rozsudok ako exekučný titul, ktorý bol vydaný v rozhodcovskom konaní na základe rozhodcovskej doložky, ktorá bola posúdená ako neplatná zmluvná podmienka, pretože bola v hrubom nepomere v neprospech spotrebiteľa ako slabšej zmluvnej strany v právnom vzťahu zo štandardnej spotrebiteľskej zmluvy, sa potom nemohol stať vykonateľný (vykazuje znaky nulitného právneho aktu v dôsledku nedostatku právomoci rozhodujúceho orgánu), a preto nemohol byť spôsobilým exekučným titulom. Z týchto dôvodov odvolací súd napadnuté rozhodnutie exekučného súdu ako vecne správne potvrdil tak, ako je vo výrokovej časti tohto uznesenia uvedené.

Rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu pomerom hlasov 3:0.

Rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Poučenie: Proti tomuto uzneseniu nie je prípustné odvolanie.